

Торічний Вадим Олександрович,
к.психол.н., докторант навчально-виробничо-наукового центру,
Національний університет цивільного захисту України,
м. Харків
ORCID 0000-0003-3336-6386

УДК 351:342.57

doi: 10.34213/ap.19.01.10

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ЯК НАЙВАЖЛИВІШИЙ ФАКТОР БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

Розглянуто питання інформаційного забезпечення державної політики як важливого фактора безпеки держави. Проаналізовано сутність інформаційного забезпечення у підготовці та реалізації державно-управлінських рішень. Охарактеризовано специфіку інформаційного забезпечення у формуванні державної політики, визначено його основні функції, що впливають на безпеку держави.

Ключові слова: інформаційне забезпечення, державна політика, державно-управлінські процеси, функції інформаційного забезпечення.

Постановка проблеми. Інформаційне забезпечення – це особливий вид забезпечення, обумовлений специфікою самого продукту забезпечення – інформацією. Інформаційні ресурси в останні десятиліття набувають все більшого значення у функціонуванні сучасних держав. Тому не випадково ще на зорі людської цивілізації в її розвитку виділялося два напрямки діяльності: матеріальне виробництво та інтенсифікація інформаційних процесів.

У сучасному житті людини, людського суспільства інформація відіграє найважливішу роль. Спілкування, пізнання, знання минулого і прогнозування майбутнього, виробництво матеріальних благ, їх розподіл, споживання і багато іншого можливо тільки і завдяки отриманню, переробці, зберіганню та використанню інформації.

На наш погляд, інформація у ХХІ ст. стає такою всезагальною категорією, як матерія або енергія. Вона все частіше виступає основним ресурсом влади, поряд з силовою й фінансовою складовими. Вона пронизує всі сфери життя і діяльності людини, суспільства і держави, є безпосереднім державно-управлінським ресурсом, поряд з сировиною та енергією, одним з основних багатств країни, її національним надбанням.

Без своєчасної й достовірної інформації практично неможливе функціонування жодного виду забезпечення національної безпеки, в тому числі й державної безпеки, яка і виступає як її підсистема. Саме інформація є тим компонентом, який властивий будь-якому з видів забезпечення національної безпеки. Цим і зумовлена особлива роль і специфіка інформаційного забезпечення.

У найбільш розвинених країнах світу важливе значення надається інформаційному забезпеченню національної безпеки. Зокрема, в офіційному документі “Стратегія національної безпеки США” наголошується: “Наша стратегія національної безпеки формулюється виходячи з американських інтересів і цінностей. Прихильність США свободі, рівності та людській гідності продовжує залишатися маяком надії для народів усього світу. Життєздатність, творча енергія та різнобічність американського суспільства є важливим джерелом національної могутності в системі глобальної економіки, рушійними силами якої все більшою мірою стають нові ідеї та інформаційне забезпечення” [1, с. 8].

© Торічний В. О., 2019

Ступінь вивченості проблеми. Теоретичну основу досліджень у сфері інформаційного забезпечення державної влади складають роботи зарубіжних авторів Д. Белла, Е. Тофлера, М. Кастельса, М. Маклюєна, вітчизняних дослідників О. Бухтатого, С. Луценка, О. Крюкова, Г. Почепцова, В. Степанова, С. Чукут та ін.

Мета статті полягає у вивченні інформаційного забезпечення як особливого виду управління, в основі якого лежить роль інформації в діяльності органів державної влади та її вплив на проблеми безпеки держави.

Виклад основного матеріалу. Забезпечення національної безпеки передбачає здійснення комплексної сукупності різних видів діяльності: політико-дипломатичної, державно-управлінської, економічної, правової, військової та інформаційної, спрямованих на досягнення й підтримання необхідного її стану.

Ефективність такої діяльності багато в чому визначається наявністю стійких інформаційних зв'язків, кількістю інформаційних потоків, їх характером, змістом і якістю, тобто інформаційним забезпеченням національної безпеки.

Специфіка і відмінна риса інформаційного забезпечення від інших видів забезпечення національної безпеки полягає в самому продукті забезпечення – інформації, оскільки остання лежить в основі будь-якої діяльності людини й тому виступає необхідною умовою її раціонального життєзабезпечення.

Таким чином, національна безпека є складною, динамічною, цілісною соціальною системою, компонентами якої виступають підсистеми безпеки: держави, особистості та суспільства. Саме взаємопов'язана системна єдність останніх становить якісну визначеність, покликану захистити життєво важливі інтереси держави, особистості та суспільства, забезпечити їх конкурентоспроможний, прогресивний розвиток.

Найважливішим елементом, що забезпечує цілеспрямовану координацію зусиль усіх державних і громадських сил держави щодо забезпечення національної безпеки, виступає її система державного управління. Необхідною умовою здійснення цілеспрямованих й ефективних управляючих впливів з метою забезпечення національної безпеки є наявність достовірної, об'єктивної, повної та своєчасної інформації. Отримання такої інформації суб'єктами національної безпеки можливе за рахунок функціонування інформаційного забезпечення національної безпеки.

На початку ХХІ ст., коли сучасні інформаційні технології інтенсивно впроваджуються в усі сфери життя і діяльності суспільства, національна безпека починає безпосередньо залежати від наявності необхідної й достатньої для її забезпечення інформації.

Стрімкий розвиток інформаційних технологій все швидше наближає нас до того часу, коли значна частина інформаційного ресурсу країни буде міститися в електронній формі. Таке становище зобов'язує шукати ефективні та раціональні шляхи отримання, обробки й використання інформації, забезпечення її збереження. Останнє набуває особливої важливості, оскільки від збереження інформації та її повноти все більш залежними виявляються стабільність у суспільстві, забезпечення прав і свобод громадян, правопорядок і навіть збереження цінностей держави, аж до її цілісності, збереження підвалин і традицій нації, її самоідентифікації.

Інакше кажучи, існує об'єктивна потреба як окремих індивідів, так і соціальних груп, держави та суспільства в цілому в інформації, тобто в надійному, ефективному і своєчасному здійсненні інформаційного забезпечення. Можна стверджувати, що інформаційне забезпечення є не лише невід'ємною

частиною системи національної безпеки, а її найважливішою умовою її функціонування.

У науковій літературі проблема інформаційного забезпечення трактується по-різному. Так, одні науковці наголошують, що “інформаційне забезпечення – це сфера професійної науково-інформаційної діяльності для задоволення суспільних, колективних та індивідуальних потреб” [2, с. 120]. Інші зазначають, що “інформаційне забезпечення являє собою організований безперервний технологічний процес підготовки й видачі інформації споживачам згідно з їх потребами для підтримки ефективної науково-технічної діяльності” [7, с. 222–224].

Низка авторів вважають, що “інформаційне забезпечення – це перш за все специфічна діяльність, спрямована на реалізацію комплексного процесу з підготовки та доведення інформації до фахівців” [6, с. 111, 113, 115].

Більш розширене трактування даного поняття виглядає таким чином: “Під інформаційним забезпеченням науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт розуміється комплексний, цілеспрямований процес доведення інформаційних матеріалів, створених у сфері документального, фактографічного і концептуального обслуговування, до безпосередніх виконавців розробки з урахуванням їх інформаційних потреб і наявних інформаційних ресурсів (методів, засобів і т.д.)” [4, с. 41–45].

Наведені вище визначення інформаційного забезпечення не суперечать практиці й цілком мають право на існування. В основному вони різняться за повнотою характеристик, і в той же час вони певною мірою доповнюють одна одну. Як випливає з наведених визначень, загальною для них є інформаційна діяльність, виражена в інформаційному процесі, а також споживачі інформації та наявність у них інформаційних потреб, комплексність і цілеспрямованість. Останнє обумовлено, з одного боку, тим, що для вирішення будь-яких завдань необхідно використання різних видів інформації, а з іншого – ця інформація необхідна для здійснення будь-якої діяльності, яка завжди має певну мету.

У найзагальнішому вигляді інформаційне забезпечення завжди є специфічною діяльністю, яка спрямована на підготовку і доведення інформації до її споживачів. Збір, переробка, зберігання та подання інформації являють собою інформаційний процес, який притаманний завжди при здійсненні інформаційного забезпечення будь-якої сфери або галузі людської діяльності. Однак, щоб дати визначення інформаційного забезпечення національної безпеки, слід з'ясувати його характерні риси, зумовлені специфікою сфери національної безпеки.

Специфіка інформаційного забезпечення полягає в тому, що в ході його здійснення не створюється нова інформація, а збирається, обробляється і подається вже наявна у зручній для споживача формі. А весь процес підготовки інформації спрямований на створення інформаційних ресурсів, під якими у сфері національної безпеки у найвужчому сенсі слід розуміти сукупність документів і масивів документів, баз даних, що знаходяться в інформаційних системах (архівах, фондах, банках даних і т. ін.). Саме інформаційні ресурси є тим необхідним компонентом, з якого за допомогою інформаційних засобів споживач може отримувати необхідну інформацію. Тому формування інформаційних ресурсів у сфері національної безпеки є завданням загальнонаціонального плану, оскільки вони багато в чому визначають ефективність інформаційного забезпечення споживачів інформації в даній сфері.

Важливою рисою інформаційного забезпечення державної безпеки є те, що воно реалізується у суворій відповідності до інформаційних потреб суб'єктів державної безпеки. Тільки в цьому випадку можуть бути створені умови для ефективної діяльності відповідних інформаційних структур і їх працівників щодо забезпечення інформацією споживачів, які мають у ній потребу.

Нарешті, інформаційне забезпечення покликане за допомогою інформаційних засобів сприяти підвищенню ефективності діяльності системи із забезпечення державної та національної безпеки, тобто сприяти досягненню цілей національної безпеки.

Отже, інформаційне забезпечення має цілеспрямований характер. Фактор мети тут виступає важливим системоутворюючим фактором інформаційного забезпечення національної безпеки.

Таким чином, інформаційне забезпечення національної безпеки – це цілеспрямований, специфічний і безперервний процес збору, аналізу, збереження та надання суб'єктам національної безпеки інформації, що впливає на її забезпечення, що здійснюється спеціально створеними інститутами, органами, службами суспільства і держави.

Основні риси, які зафіксовані в цьому визначенні, становлять сутність інформаційного забезпечення національної безпеки. В цілому інформаційне забезпечення національної безпеки зводиться до того, щоб суб'єкти забезпечення національної безпеки своєчасно отримували потрібну їм достовірну й повну інформацію про реалізацію національних інтересів і загрози їм в необхідній і достатній кількості й зручній формі.

Однак, на нашу думку, система національної безпеки відноситься до типу складних соціальних систем з набором різноманітних за функціями і змістом елементів, що становлять її структуру.

Звісно ж, що одним із системоутворюючих чинників цієї системи виступає інформація, а точніше інформаційні зв'язки, останні виникають у процесі взаємодії системи національної безпеки із зовнішнім середовищем та її складовими елементами між собою.

У результаті цієї взаємодії здійснюється, поряд з іншими обмінами, й інформаційний обмін, внаслідок чого може виникати нова інформація. Отже, інформаційне забезпечення національної безпеки можна трактувати й у більш розширеному сенсі, а саме як інформаційну взаємодію системи національної безпеки із зовнішнім середовищем і між елементами, що її складають.

Таке розширене розуміння інформаційного забезпечення національної безпеки дозволяє включити до нього як структурні елементи ті органи, служби держави та громадянського суспільства, які спеціально не створені для цього, але виконують функції збору, подання інформації, необхідної для досягнення цілей національної безпеки.

Крім того, запропоноване розширене тлумачення інформаційного забезпечення національної безпеки дозволяє коректно вживати поняття інформаційного середовища (сфери діяльності суб'єктів, пов'язаної зі створенням, перетворенням і споживанням інформації), яка є, з одного боку, провідником, перетворювачем і розповсюджувачем інформації, а з іншого – джерелом спонукальних причин діяльності людей.

Виступаючи як самостійний процес, інформаційне забезпечення національної безпеки має власні цілі та завдання. У даному контексті інформаційне забезпечення як умова надійного функціонування системи забезпечення безпеки особистості, суспільства і держави – це збір (пошук) і представлення

інформації, а також встановлення комунікацій, які відкривають можливість вільної циркуляції широкого й збалансованого поширення інформації, що гарантують різноманітність джерел інформації, вільний доступ до них і забезпечення прав людини в інформаційній сфері.

Мета інформаційного забезпечення національної безпеки досягається за допомогою вирішення конкретних завдань в інформаційній сфері, серед яких:

- досягнення найбільш повного й своєчасного подання інформації її споживачам у сфері національної безпеки;
- широкомасштабну інформаційну взаємодію з виявлення джерел небезпеки та загроз на різних рівнях безпеки;
- поліпшення поширення, доступу та обміну інформацією про джерела небезпеки і загроз на різних рівнях безпеки;
- вдосконалення поширення, доступу та обміну інформацією з питань співпраці із забезпечення національної, колективної та глобальної безпеки;
- формування громадської думки (міжнародного і всередині країни) з проблем забезпечення національної безпеки;
- зміна стилю роботи інформаційних структур і фахівців.

Цілі і завдання визначають специфіку змісту інформаційного забезпечення національної безпеки, а також вимоги, що пред'являються до нього. Специфіка, у свою чергу, проявляється у функціях, тобто в тій ролі, яка відводиться процесу подання інформації на різних етапах забезпечення національної безпеки.

Слід підкреслити, що функціональний аналіз як складова частина системного аналізу знайшов широке застосування в дослідженнях соціально-політичних явищ і процесів.

По-перше, функції інформаційного забезпечення відображають ті ролі, які воно виконує по відношенню до національної безпеки як системи та її окремих компонентів. При цьому важливо зазначити, що функції властиві як системі інформаційного забезпечення, так і окремим його компонентам.

По-друге, функція розглядається як форма, спосіб прояву активності системи та її компонентів. Тут мається на увазі, що інформаційне забезпечення, об'єктом якого виступає національна безпека, є не тільки своєрідним відображенням практики забезпечення національної безпеки, а й те, що його головним призначенням є активний вплив на процес забезпечення безпеки особистості, держави і суспільства.

По-третє, оцінюючи призначення і практичне значення інформаційного забезпечення у сфері національної безпеки, важливо усвідомлювати й пізнавальну проблему: інформаційне забезпечення – явище динамічне, але в наукових цілях підхід до дослідження його функціональної ролі у сфері національної безпеки доводиться застосовувати до статичного стану даного явища. Тому в цій частині доводиться тимчасово абстрагуватися від динаміки зміни інформаційного забезпечення.

По-четверте, функції інформаційного забезпечення національної безпеки далеко не однаково проявляються в різних державах з різними політичними режимами.

У державах з демократичними режимами існують необхідні умови для найбільш повної реалізації функцій інформаційного забезпечення в усіх сферах, у тому числі й національної безпеки. І зовсім інша справа – здійснення інформаційного забезпечення в умовах повного або часткового табу державних органів на циркуляцію інформації. Тому вважається за необхідне зупинитися на загальних моментах функціонування, не вдаючись до детального

аналізу здійснення інформаційного забезпечення національної безпеки при різних політичних режимах. При цьому слід зазначити, що у вітчизняній науковій літературі функції інформаційного забезпечення національної безпеки виявилися, на наш погляд, недостатньо дослідженими.

Таким чином, аналіз процесу забезпечення національної безпеки дозволяє виокремити такі функції інформаційного забезпечення національної безпеки:

- соціалізація інтересів і пріоритетів національної безпеки;
- раціоналізація процесу забезпечення національної безпеки;
- деідеологізація (за партійною ознакою) суб'єктів національної безпеки;
- забезпечення ціннісної орієнтації суб'єктів і об'єктів національної безпеки;
- забезпечення взаємодії системи національної безпеки з системами регіональної та міжнародної безпеки;
- забезпечення прогнозування стану національної безпеки.

Насамперед слід наголосити, що формування національних інтересів, їх осмислення і реалізація є надзвичайно складним і комплексним процесом, який здійснюється у правовій державі на демократичній основі. У нього втягнуті практично всі інститути та органи, які становлять політичну організацію суспільства, а саме:

- інститути держави (органи законодавчої, виконавчої та судової гілок влади);
- недержавні інституції (політичні партії і рухи, громадські об'єднання та організації);
- засоби масової інформації, які представляють інтереси найрізноманітніших верств населення, соціальних груп, державних і громадських структур.

Ця сукупність інтересів включає в себе життєво важливі для окремої особистості, держави і суспільства інтереси, які є національними. При цьому подаються не самі інтереси, а відомості про них.

Справа в тому, що виникнення національних інтересів подається як рух інформації від окремої особистості до соціальної групи і суспільства, держави, а потім з усієї сукупності інформації про їхні інтереси відбираються відомості, які свідчать про життєво важливі інтереси об'єктів національної безпеки, а саме особистості, суспільства і держави. У зв'язку з цим можна говорити про функції соціалізації інформаційного забезпечення національної безпеки.

Дійсно, функція соціалізації інтересів і пріоритетів національної безпеки передбачає виявлення інформації для визначення самих національних інтересів, а також отримання інформації для вибору і схвалення з можливих альтернатив найбільш прийнятної моделі забезпечення національної безпеки.

При цьому слід підкреслити, що національні інтереси є величиною постійною тільки в певний період часу, вони змінюються й відтак потрібна постійна наявність інформації про життєво важливі інтереси. Цей процес здійснюється шляхом інформаційної артикуляції та агрегації інтересів.

Перше передбачає постійне надання інформації про інтереси об'єктів безпеки особам, які приймають рішення у сфері національної безпеки. Друге – перетворення самих інтересів на національні інтереси.

Крім того, національна безпека забезпечується вибором певних моделей діяльності, при цьому дана модель може не завжди знаходити підтримку в об'єктів безпеки. Тому суб'єкти безпеки змушені здійснювати інформаційний вплив на них з метою обґрунтування вибору саме цього шляху забезпечення національної безпеки. Як приклад можна привести діяльність адміністрації

США при підготовці до проведення операції “Буря в пустелі”. Шляхом цілеспрямованого надання інформації своїм громадянам вдалося сформувати громадську думку про необхідність проведення цієї операції й отримати їх підтримку.

Функція раціоналізації процесу забезпечення національної безпеки передбачає подання такої інформації, яка забезпечила б вибір оптимального шляху досягнення цілей безпеки. Це обумовлює наявність необхідної й достатньої інформації для прийняття оптимального рішення та ефективного використання сил і засобів забезпечення національної безпеки.

Інакше кажучи, функція раціоналізації здійснюється шляхом інформаційного супроводу вирішення завдань національної безпеки, тобто постійного надання інформації про стан, структуру і динаміку загроз, результати впливу на них, ставлення народу до уряду політику у сфері безпеки, ступінь реалізації життєво важливих інтересів особистості, суспільства і держави, їх задоволеність ступенем безпеки, соціальні оцінки та прогнози тощо. Одним словом, роль інформаційного забезпечення у сфері національної безпеки унікальна, оскільки воно пов'язане з мудрістю і досвідом народу, містить багатющу гаму суджень з проблем національної безпеки, а головне – надає можливість вибрати найбільш правильні шляхи і способи вирішення цих проблем.

Ця функція включає в себе всі види планування, прогнозування діяльності інформаційних систем, їх координацію, встановлення прямих і зворотних зв'язків, а також організацію інформації в аксіологічному, семантичному, семіотичному та інших аспектах.

За наявності необхідної інформації керівництво країни виробляє найбільш оптимальний варіант забезпечення національної безпеки, раціонально використовуючи для цього наявні сили і засоби.

Отже, інформаційне забезпечення національної безпеки постачає владні структури найбільш цінною інформацією. Цінність же останньої нерідко визначається ефективністю діяльності інформаційних структур, які здійснюють її у сфері національної безпеки.

Функція деідеологізації (за партійною ознакою) суб'єктів національної безпеки забезпечує перш за все доступність джерел інформації й відкритість самої інформації для її споживачів у сфері національної безпеки. Ця функція важлива тому, що забезпечення всеосяжною, досить об'єктивною інформацією суб'єктів і об'єктів національної безпеки є найважливішим важелем взаємного контролю та перешкодою на шляху насадження партійних (корпоративних) інтересів, які можуть бути представлені як інтереси національні. Виконання цієї функції виступає важливою складовою демократичних механізмів взаємодії держави і громадянського суспільства, що є важливою умовою реалізації та захисту національних інтересів, тому що передбачає достатньо вільну циркуляцію інформаційних потоків у країні

Висновки. Таким чином, слід підкреслити, що формування політики безпеки, розробка і реалізація її концептуальних і доктринальних основ є складним і комплексним процесом, який здійснюється у правовій державі на демократичній основі. У нього втягнуті практично всі сили, які становлять політичну організацію суспільства: державні інститути (президент і органи виконавчої влади, законодавчі органи, силові структури, зовнішньополітичні та інші відомства); недержавні організації (політичні партії та громадські організації, різні групи тиску та підтримки й інші структури); нарешті, засоби масової інформації та комунікації.

Отже, інформаційне забезпечення національної безпеки в цьому сенсі покликає рівною мірою забезпечити і доступ до інформації різним політичним партіям, і їх рівноважний інформаційний вплив на органи державної влади та органи державного управління.

Список використаних джерел

1. Стратегия национальной безопасности США / пер. с англ. Москва : ОВПИ ВУ, 1995. С. 8.
2. Блюменау Д. И. Информация и информационный сервис. Ленинград : Наука, 1989. С. 120.
3. Тофлер Э. Третья волна / пер. с англ. К. Ю. Бурмистрова и др. Москва : ООО "Издательство "АСТ", 2009. 795 с.
4. Луценко С. М. Особливості інформаційного забезпечення в державно-управлінській діяльності. *Держава та регіони* : зб. наук. пр. Запоріжжя : Класичний приватний університет, 2010. № 2. С. 41–45. (Серія "Державне управління").
5. Крюков О. І. Інформаційне забезпечення публічної влади як чинник національної безпеки держави в умовах глобалізації. *Вісник Національного університету цивільного захисту* : зб. наук. пр. Харків, 2016. № 1 (4). С. 142–149. (Серія "Державне управління").
6. Степанов В. Ю. Сучасний інформаційний простір: особливості та тенденції розвитку : монографія. Харків : САМ, 2010. 280 с.
7. Почепцов Г., Чукут С. Інформаційна політика : навч. посіб. 2-е вид., стер. Київ : Знання, 2008. 663 с.

References

1. Strategiya natsionalnoy bezopasnosti SShA. (1995). Moscow: OVPI VU [in Russian].
2. Blyumenau, D.I. (1989). Informatsiya i informatsionnyy servis. Leningrad: Nauka [in Russian].
3. Tofler, E. (2009). Tretia volna. Moscow: AST [in Russian].
4. Lutsenko, S.M. (2010). Osoblyvosti informatsiinoho zabezpechennia v derzhavno-upravlinskii diialnosti. *Derzhava ta rehiony*, 2, 41–45 [in Ukrainian].
5. Kriukov, O.I. (2016). Informatsiine zabezpechennia publichnoi vlady yak chynnyk natsionalnoi bezpeky derzhavy v umovakh hlobalizatsii. *Visnyk Natsionalnoho unyversytetu tsyvilnoho zakhystu*, 1 (4), 142–149 [in Ukrainian].
6. Stepanov, V.Yu. (2010). Suchasnyi informatsiinyi prostir: osoblyvosti ta tendentsii rozvytku. Kharkiv: SAM [in Ukrainian].
7. Pocheptsov, H., Chukut, S. (2008). Informatsiina polityka, 2nd ed. Kyiv: Znannia [in Ukrainian].

Torichniy V. A., PhD in Psychological Sciences, Doctoral Student of Educational-Scientific-Production Center of National University of Civil Protection of Ukraine
ORCID 0000-0003-3336-6386

INFORMATION SUPPORT OF STATE POLICY AS THE MOST IMPORTANT FACTOR OF STATE SECURITY

Information support is a special kind of provision, due to the specificity of the provisioning product itself - information. Information resources in recent decades have become increasingly important in the functioning of modern states. It is not by chance that at the dawn of human civilization, two areas of activity were distinguished in its development: material production and the intensification of information processes.

The purpose of the article is to study information support as a special type of management, which is based on the role of information in the activities of public authorities and its impact on the security problems of the state.

Ensuring national security involves the implementation of a complex set of various activities: political and diplomatic, government and management, economic, legal, military and informational, aimed at achieving and maintaining its necessary state.

The effectiveness of such activities is largely determined by the presence of stable information links, the number of information flows, their nature, content and quality, that is, information support for national security.

The specificity and distinctive feature of information support from other types of national security is in the product itself - information, since the latter is the basis of any human activity and therefore is a necessary condition for its rational life support.

Thus, national security is a complex, dynamic, integral social system, the components of which are the security subsystems: the state, the individual, and the society.

Thus, it should be emphasized that the formation of a security policy, the development and implementation of its conceptual and doctrinal foundations is a complex and complex process that is carried out in a law-based state on a democratic basis.

It means that the information security of national security in this sense is called upon to equally provide access to information for various political parties and their equilibrium information impact on government bodies and government.

Key words: information support, state policy, state-management processes, functions of information support.

Надійшла до редакції 29.03.2019 р.